

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/508/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813218864
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813218864.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N. J. O., a.s., so sídlom D. XXXX/XXX, M., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Advokátska kancelária I. s.r.o., so sídlom O. XX, D. proti odporcovi X. I., bytom N. 89X/XXX, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. X. J., advokátom, so sídlom J. I. X/A, T., o zaplatenie 3.260,12 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 15C/160/2013-40 zo dňa 27. januára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.488,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.06.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 140 Eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody poskytnutých splátok pri vynechaní dvoch po sebe idúcich splátok, pričom každá splátka je splatná najneskôr posledný deň v mesiaci a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal proti odporcovi zaplatenia 3.260,12 Eur s príslušenstvom na základe uzavretej úverovej zmluvy. V podaní zo dňa 12.09.2013 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu a v podaní zo dňa 22.11.2013 sa vyjadril k návrhu navrhovateľa. Vedľajší účastník uviedol, že medzi účastníkmi konania uzavretá úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá nespĺňa náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Navrhovateľ sa teda môže domáhať len vrátenia neuhradenej časti úveru vo výške 1.488,90 Eur, vo zvyšnej časti sa navrhovateľ domáha plnenia bez právneho dôvodu. Súd vykonal dokazovanie a zistil, že navrhovateľ ako obchodná spoločnosť s predmetom podnikania okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzavrela dňa 24.07.2009 s odporcom ako fyzickou osobou zmluvu o úvere, pričom súčasne ide o spotrebiteľský úver. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru navrhovateľom odporcovi vo výške 2.600 Eur, s mesačnou splátkou 67,14 Eur, počtom splátok 72, ročnou úrokovou sadzbou 18,77 %, RPMN 20,70 %, priemernou hodnotou RPMN 17,73 %, celkovými nákladmi spotrebiteľa 1.776,16 Eur, poplatkom za vedenie účtu 1,63 Eur, lehotou splatnosti 72 mesiacov po poskytnutí úveru a úhradou za poistenie 4,73 Eur. Podľa splátkového kalendára odporcu zaplatil splátky č. 1 až č. 16 v plnej výške 67,14 Eur, pričom celkové úhrady odporcu predstavovali 1.111,10 Eur. Ďalšie splátky odporcu nezaplatil, preto mu navrhovateľ oznámil, že dňa 28.06.2011 došlo k zosplateniu úveru a vyzval ho na zaplatenie zvyšnej časti úveru spolu so zmluvnou pokutou vo výške ušlého úroku, teda spolu vo výške 2.840,70 Eur. Vychádzajúc z § 2 písm. a), b) a § 4 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súd zaviazal odporcu len k zaplateniu 1.488,90 Eur (2.600 Eur -

1.111,10 Eur) a vo zvyšnej časti návrh zamietol ako nedôvodný. Súd ďalej uviedol, že navrhovateľ mal vo veci úspech len čiastočný a v časti, v ktorej bol navrhovateľ neúspešný, boli úspešní odporca a vedľajší účastník. Pričom čistý úspech odporcu a vedľajšieho účastníka predstavuje 8,66 % (úspech 54,33 % a neúspech 45,67 %), ktoré percentuálne vyjadrenie je zároveň čistým neúspechom navrhovateľa. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov na ich náhradu právo nemá.

Proti tomuto rozhodnutiu vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Uviedol, že združenie ako právnická osoba, zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 92 ods. 2, 3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, pretože súd návrh zamietol až po jeho vstupe a písomnom vyjadrení zo dňa 22.11.2013, ktoré bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Mal za to, že okresný súd nemal rozhodovať o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko do predmetného konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane odporcu len v časti uplatneného nároku vo výške 1.771,22 Eur, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/699/2013 zo dňa 23.12.2013. V konaní teda vystupoval na strane žalovaného len v časti o zaplatenie 1.771,22 Eur, pričom v ostávajúcej časti o zaplatenie 1.488,90 Eur nevystupoval, nakoľko v nej porušenie spotrebiteľských práv nenašiel. Keďže súd v tejto časti návrh zamietol, vedľajší účastník na strane odporcu bol úspešný na 100 %. V zmysle uvedeného navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 178,22 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 48,71 Eur.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti - vo výrokoch vo veci samej nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe, určujúcim, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ust. § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a to v prípade, keď pomer úspechu a neúspechu sporových strán je približne rovnaký (teda keď úspech vyváži neúspech). Súd prvého stupňa sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplattenia istiny vo výške 3.260,12 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tomuto návrhu čiastočne vyhovel tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.488,90 Eur s príslušenstvom a vo zvyšku tento návrh zamietol.

V predmetnej veci mal navrhovateľ, vzhľadom na hodnotu predmetu sporu, pomer neúspechu (54,33 %) a úspechu (45,67 %) a odporca opačne. V zmysle uvedeného bol odporca a vedľajší účastník na strane odporcu len čiastočne úspešný.

Vzhľadom na čiastočný úspech odporcu, rovnako aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu (vedľajší účastník vstúpil dňa 13.09.2013 do konania na pomoc odporcovi bez akejkoľvek špecifikácie rozsahu svojho vstupu - č.l. 15 spisu) súd prvého stupňa dospel k záveru, že je dôvod na použitie § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov konania im nepriznal. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ust. § 93 ods. 2 O.s.p.), totiž nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ust. § 142 - § 150 O.s.p), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá dokonca zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p. nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom, všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd na záver dodáva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil (bez špecifikácie rozsahu svojho vstupu do konania) podľa § 93 ods. 4 O.s.p. Preto súd prvého stupňa správne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľ aj odporca mali vo veci iba čiastočný úspech, a to približne v rovnakom rozsahu, pričom právo na náhradu trov vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na strane odporcu, je spojené s právom odporcu na náhradu trov konania, teda s jeho čiastočným úspechom v konaní.

V zmysle uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov konania nežiadal, resp. mu žiadne nevznikli, preto mu náhrada trov konania nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.